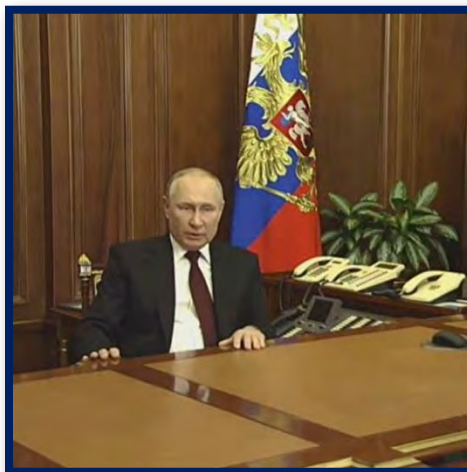

Ο Πούτιν άνοιξε τα χαρτιά του . . . ίσως και την καρδιά του!

Μετά το αποψινό, πλην αναμενόμενο, μακρόσυρτο διάγγελμα, 60' περίπου, του ρώσου προέδρου Πούτιν, το οποίο μόνον ο ΣΚΑΙ (το “βοθροκάναλο”, κατά τα άλλα!) μετέδωσε, τίθεται τέρμα σε μια γεωπολιτική εκκρεμότητα. Οι ρωσοκατοικούμενες, και ρωσόφιλες, κατά πλειοψηφία, νοτιοανατολικές περιοχές της Ουκρανίας ανεξαρτητοποιούνται. Οι ηγέτες των περιοχών αυτών καλούνται να υπογράψουν Σύμφωνα Συνεργασίας και Ασφάλειας με τη Ρωσία.

Αδιαμφισβήτητες οι ιστορικές του αναφορές. Βέβαια, δεν αναφέρθηκε στην προέλαση του Ναπολέοντα μέχρι τη Μόσχα το 1812, ούτε στη Συνθήκη του Μπρεστ – Λιτόφσκ της Λευκορωσίας το 1918, μεταξύ της Μπολσεβικικής Ρωσίας και Κεντρικών Δυνάμεων του Α'ΠΠ, με την οποία τερματίζονταν οι πολεμικές συγκρούσεις. Ούτε αναφέρθηκε στις προελάσεις της Χιτλερικής Βέρμαχτ προς Λένινγκραντ (Αγία Πετρούπολη), προς Μόσχα και προς Στάλινγκραντ (Βόλγκογκραντ) κατά τον Β'ΠΠ. Δεν διακρίναμε ρεβανσιστικές τάσεις, άλλωστε αυτές δεν ομολογούνται.

Δεν δίστασε, ο ρώσος ηγέτης να επιρρίψει ευθύνες για δυσαρμονίες και λανθασμένες αποφάσεις στους προκατόχους του Σοβιετικούς ηγέτες, συμπεριλαμβανομένων των Λένιν και Στάλιν.

Δεν κατονόμασε τον Γκορμπατσώφ, ο οποίος ουσιαστικά διέλυσε την Σοβιετική Ένωση, μην αντέχοντας τον “πόλεμο των άστρων” που του είχε κηρύξει ο Ρήγκαν, τη δεκαετία του .80, τον οποίον Γκορμπατσώφ, σε χρόνο ανύποπτο, τον είχε κατηγορήσει ο Πούτιν επειδή δεν είχε διασφαλίσει με γραπτές εγγυήσεις την μη επέκταση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά είχε αρκεσθεί σε προφορικές διαβεβαιώσεις.

Απέδειξε, με αυτοκυριαρχία και αυτοπεποίθηση, χωρίς επιτηδευμένους μορφασμούς και προσπονητές χειρονομίες, πως ο Πούτιν, όπως λέγαμε σε προηγούμενη ανάρτηση, ενστερνίζεται την άποψη του Γερμανού φιλόσοφου του 18ου αιώνα, Φρίντριχ Χέγκελ, ότι «Οι πρωταγωνιστές της Ιστορίας μπορούν και οφείλουν να ενεργούν δυνάμει των τελικών τους σκοπών». Φθάνει να είναι αυτός ο τελικός του σκοπός.

Αλλά και αυτό το ξεκαθάρισε. Δεν θα προχωρήσει μέχρι τον Δνείπερο ή ακόμα και μέχρι τον Βιστούλα, φθάνει να μην προκληθεί από τους Δυτικούς και οπωσδήποτε από τις μαριονέτες του Κιέβου.

Θα ήθελε, οι τρεις Βαλτικές Χώρες με την Λευκορωσία και την Ουκρανία να αποτελέσουν, όπως έχουμε ξαναπεί, μία οιονεί buffer ζώνη ειρήνης. Το υπαινίχθηκε με άλλη διατύπωση. Είναι, βέβαια και το Καλίνινγκραντ, δυτικότερα των Βαλτικών Χωρών, η παλαιά Καίνιξβέργη της Πρωσίας, σημερινό ρωσικό έδαφος. Θα την αφήσει απομονωμένη ή θα ζητήσει χερσαίο διάδρομο επικοινωνίας με πλήρη κυριαρχικά δικαιώματα. Είναι εκεί το λιμάνι του ρωσικού στόλου της Βαλτικής.

Προφανώς και θα αναζητηθούν και θα “τιμωρηθούν” όσοι Ουκρανοί και άλλοι, που, στο πρόσφατο παρελθόν, έβλαψαν καθ’ οιονδήποτε τρόπο τα εθνικά συμφέροντα της Ρωσίας και τη ζωή των Ρώσων και Ρωσόφιλων πολιτών. Εικάζεται ότι αυτοί θα αναζητηθούν και στα επάνω δώματα της Ουκρανικής Διοικήσεως.

Ήταν, πάντως, έκδηλη η αγανάκτησή του, λέγοντας ότι μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως, η Ρωσία ανέλαβε να εξοφλήσει όλα τα χρέη και της Ουκρανίας. Υπαινίχθηκε αχαριστία.

Η Δύση σε αμηχανία. Συνεχείς συσκέψεις και διαβουλεύσεις για σκληρές, μεσαίες ή απαλές κυρώσεις οικονομικής φύσεως. Το δάκτυλο μακριά από την σκανδάλη.

Ποιος μπορεί να προσδιορίσει τις επιπτώσεις από τα σίγουρα ρωσικά αντι-αντίμετρα, που θα λέγαμε και στον ηλεκτρονικό πόλεμο; Για ποιές ομόφωνες αποφάσεις, από την από δω μεριά, μπορούμε να μιλάμε; Η Ευρώπη τουρτουρίζει!

Μακάρι, αυτή τη φορά, να βρεθεί ένα αποτελεσματικό containment από πλευράς Δύσεως στο όποιο ρωσικό expansion, αν ως τέτοιο ερμηνεύεται, για να θυμηθούμε και τον πιο ισχυρό γεω-στρατηγικό δυϊσμό.

Τι θα πράξει η Ελληνική Κυβέρνηση; Ποιος μπορεί να τη συμβουλέψει; Υπάρχουν περιθώρια για ίσες αποστάσεις; Υπάρχουν περιθώρια να στρέψουμε τον Βλαδίμηρο εναντίον της Ελλάδος; Σοβεί βαθειά Ελληνο-Τουρκική κρίση.

Δεν καταλείπεται ουδεμία αμφιβολία, ο Ερντογάν από αυτή τη στιγμή αντιγράφει και μιμείται τον Πούτιν για τους όποιους οθωμανικούς αναθεωρητισμούς, την όποια Γαλάζια πατρίδα, και τις όποιες ενεργειακές διεκδικήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο.

Κάποιος πρέπει να αναφωνήσει, “Έλληνες γρηγορείτε”!

21 Φεβρουαρίου 2022. Ημέρα απελευθέρωσης των Ιωαννίνων. Και ημέρα δημοσίευσης του Κομμουνιστικού Μανιφέστου των Μαρξ – Ένγκελς, το 1948.

Καλό ξημέρωμα. Γρηγόριος Δημ. Νούσιας